

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ธรรมชาติของมนุษย์ จัดเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารงานและการปกครอง เพราะโลกปัจจุบันได้หันไปให้ความสนใจกับเรื่องของโลกาภิวัตน์และธรรมชาติหรือการบริหารจัดการที่ดีมากขึ้น แทนการสนใจเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมดังแต่ก่อนเพราะกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจมีความสำคัญกระทบถึงกัน การติดต่อสื่อสาร การดำเนินกิจกรรมในที่หนึ่งมีผลกระทบต่ออีกที่หนึ่ง การพัฒนาเรื่องของการเมืองการปกครองได้มุ่งให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น หากจะให้ประเทศมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน การมุ่งดำเนินธุรกิจหรือปฏิบัติราชการต่าง ๆ โดยไม่ให้ความสนใจถึงเรื่องของสังคม ประชาชนและสิ่งแวดล้อมจึงเป็นไปได้อีกต่อไป การมีการบริหารจัดการที่ดีจึงเข้ามาเป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและเริ่มมีการนำไปปฏิบัติกันอย่างจริงจังมากขึ้น (ทักษิณ ชินวัตร, 2545) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น โดยได้กำหนดไว้ในหมวด 5 ของแนวนโยบายแห่งรัฐตามมาตรา 78 กำหนดให้รัฐจะต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองได้ และตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่น ได้เองพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการตลอดทั้งด้านงาน โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงเท่าเทียมกัน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2546 : 1)

ดังนั้นการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้นำเอาเป้าหมายของธรรมชาติที่เป็นประเด็นที่น่าสนใจของประชาชน โดยเฉพาะข้าราชการ และพนักงานบริษัทเอกชน มาใช้ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้นอยู่บนหลักการบริหารงานที่เพียงธรรม สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้มีจิตสำนึกในการทำงาน มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้กระทำ พร้อมตอบคำถามหรือตอบสนองต่อผู้มีส่วนร่วมในการรับรู้ ตัดสินใจ ดำเนินการและประเมินผล ตลอดจนร่วมรับผลจากการตัดสินใจร่วมในการพัฒนาประเทศการแก้ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยสันติวิธี องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจึงได้กำหนดเป้าหมายของธรรมชาติขึ้นเพื่อให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงาน มุ่งเน้นไปที่ผลผลิต และผลลัพธ์ที่ต้องการบรรลุในแต่ละด้านโดยยึดเป้าหมายของธรรมชาติเป็นหลัก (วิจิตรภรณ์ ไชยโคตร, 2550 : 1) ซึ่งเป้าหมายสำคัญที่ได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารราชการแผ่นดิน คือ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แก้ไขเพิ่มเติม

ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2545 ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พุทธศักราช 2546 หมวด 1 มาตรา 6 มีเป้าหมาย 7 ประการ คือ การเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน การเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ การไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น การปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน การประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ (พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี. 2546 : 2) องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองรูปแบบหนึ่งของการปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งปกครองตนเองเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน เพราะเป็นรูปแบบของการแสดงออกถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการกำหนดแนวทางการดำเนินชีวิตของตนเอง และเป็นแนวทางสำคัญในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนการจัดการปกครองตนเองในรูปของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีพันธกิจที่สำคัญ 3 อย่างคือ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชน การอำนวยความสะดวกในการบริหารกิจการสาธารณะพื้นฐานที่จำเป็นแก่ประชาชนและการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของท้องถิ่น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโดยทำเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทยประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ปัจจุบันรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งระดับเป็น 3 ขนาด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง และองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก โดยมีเกณฑ์การพิจารณาแบ่งขนาดองค์การบริหารส่วนตำบลตามความหนาแน่นของประชาชนในท้องถิ่น ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยพิจารณาจากการจัดเก็บรายได้ตามที่กฎหมายกำหนด และงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินกิจการของท้องถิ่น (วิจิต โปธาราม, 2547 : 1)

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลหนองปลิงเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2539 ในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2539 ปัจจุบันนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิงมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน โดยตรงและแบ่งเขตการปกครองเป็น 8 หมู่บ้าน การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิงมีการปรับเปลี่ยนครั้งนี้ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงหน้าที่ด้านการบริหาร ซึ่งเดิมสภาตำบลหนองปลิงมีกำนันเป็นประธานกรรมการบริหารสภาตำบลได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนบริหารงาน ต่อมาหลังจากที่มีการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง มีการบริหารงาน โดยกำนันเป็นประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง โดยตำแหน่ง และได้มีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหนึ่งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 กำหนดให้มี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา (อบต.หนองปลิง. 2545 : 24) แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิงต้องมีการศึกษาในการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการที่ดี เนื่องจากการบริหารงานโดยฝ่ายต่าง ๆ เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงต่อไป เช่นการบริหารงานจากคณะกรรมการหมู่บ้าน โดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาในหมู่บ้าน ผู้นำหรือผู้แทนกลุ่มหรือองค์กรในหมู่บ้าน คณะกรรมการ โดยการเลือก ได้แก่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้เลือกกรรมการหมู่บ้าน โดยให้ที่ประชุมเลือกกรรมการหมู่บ้านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้กำหนด และคณะกรรมการหมู่บ้านที่ได้มาโดยตำแหน่ง และโดยเลือกมีหน้าที่ช่วยเหลือและนำให้คำปรึกษาแก่ผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านและปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของราชการหรือนายอำเภอมอบหมายหรือผู้ใหญ่บ้านร้องขอ (พระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องถิ่น. 2551 : 2) จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการชุดนี้มีบทบาทในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี การทำงานครอบคลุมในการพัฒนาและยังประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างใกล้ชิด จึงน่าจะเป็นกลุ่มบุคคลที่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลได้เป็นอย่างดี

สืบเนื่องกับการประเมินประสิทธิภาพผลการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิงในปี พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา ผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลางและเป็นสิ่งที่ท้าทายขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิงที่จะปรับเพิ่มกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาของจังหวัดมหาสารคามในยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการศึกษาและการพัฒนาการบริหาร ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา การเพิ่มช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน สนับสนุนการจัดเก็บและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลพื้นฐานการพัฒนาประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง ให้ไปสู่การเป็นข้าราชการยุคใหม่ในอนาคตผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลควรตระหนักถึงการให้บริการสาธารณะต่อพี่น้องประชาชนในท้องถิ่น สร้างประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน มุ่งปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายเพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิงพัฒนาไปสู่ ประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง (แผนพัฒนาสามปีองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง. 2554-2556)

จากประเด็นปัญหาที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิงจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับเป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง

จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านที่มีสถานะตำแหน่ง และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อเสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุง การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิงให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบเป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้านที่มีสถานะตำแหน่ง และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของกรรมการหมู่บ้านต่อเป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. เป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้าน อยู่ในระดับระดับปานกลาง
2. กรรมการหมู่บ้านที่มีสถานะตำแหน่ง และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อเป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดองค์ประกอบธรรมาภิบาลพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 มาตรา 6 บัญญัติไว้เป้าหมาย 7 ประการ

- 1.1 ด้านการเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน
- 1.2 ด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- 1.3 ด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- 1.4 ด้านการไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- 1.5 ด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์

1.6 ด้านการอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน

1.7 ด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

2. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 147 คน (ส่วนสถิติการสังค.อบต.หนองปลิง, 2554 : 5)

3. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 108 คน โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตาม สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane . 1973 : 727)

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ สถานะตำแหน่ง ของ กรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ดังนี้

4.1.1 สถานะของตำแหน่ง จำแนกเป็น

- 1) โดยตำแหน่ง
- 2) โดยการเลือก

4.1.2 หมู่บ้านที่อาศัยอยู่ จำแนกเป็น

- 1) หมู่ที่ 1 บ้านหัวนาคำ
- 2) หมู่ที่ 2 บ้านป่ากุง
- 3) หมู่ที่ 3 บ้านหนองคู
- 4) หมู่ที่ 4 บ้านจันทัก
- 5) หมู่ที่ 5 บ้านโคกสี
- 6) หมู่ที่ 6 บ้านหนองปลิง
- 7) หมู่ที่ 7 บ้านโนนสมบูรณ
- 8) หมู่ที่ 8 บ้านศรีวิสัย

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ เป้าหมายของธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม มีเป้าหมาย 7 ด้าน ดังนี้

4.2.1 ด้านการเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน

4.2.2 ด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

4.2.3 ด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

4.2.4 ด้านการไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น

4.2.5 ด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์

4.2.6 ด้านการอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน

4.2.7 ด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

5. ระยะเวลาการวิจัย ระหว่างเดือน สิงหาคม 2556 ถึงเดือน กันยายน 2556

6. สถานที่ในการวิจัย เขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง

จังหวัดมหาสารคาม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ธรรมนูญ หมายถึง การบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพเน้นการเชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของสังคมให้มีการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ความเป็นธรรมทั้งในความคิดและการปฏิบัติ มีจุดมุ่งหมายเดียวกันมีความเสมอภาค รับผิดชอบ โปร่งใส คำนึงถึงประโยชน์ส่วนร่วมเป็นหลัก อันจะเป็นพลังขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความสำเร็จอย่างมั่นคงและมีการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

2. เป้าหมายของธรรมนูญ หมายถึง การปกครองที่ดี เหมาะสมและเป็นธรรมที่ใช้ในการธำรงรักษาบ้านเมือง และสังคมเป็นการบริหารจัดการที่จะทำให้งานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง หลักธรรมนูญขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 7 ด้าน ดังนี้

2.1 การเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน หมายถึง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีการกำหนดภารกิจในแต่ละเรื่องให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์ของประชาชนหรือเกิดผลต่อความเป็นอยู่และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยดำเนินงานให้มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็น เพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชน และผลักดันให้เกิดผลสำเร็จของงาน

2.2 ด้านการเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม มีการปฏิบัติงานของส่วนราชการแบบบูรณาการ มีการพัฒนาส่วนราชการให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ

2.3 ด้านการมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม มีการบริหารงานยึดหลักความโปร่งใส กำหนดเป้าหมาย แผนการทำงาน และงบประมาณของส่วนราชการเพื่อให้ข้าราชการทราบ คำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ในระยะยาวคำนึงถึงประโยชน์ที่รัฐและประชาชนจะได้รับ และเน้นความชัดเจนในการปฏิบัติราชการ

2.4 ด้านการไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ลดระยะเวลาในการพิจารณา การสั่ง การอนุญาต การอนุมัติหรือการปฏิบัติราชการที่มีผลโดยตรงต่อประชาชนให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วขึ้น โดย กระจายอำนาจการตัดสินใจ การจัดตั้งศูนย์บริการร่วม เพื่อให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ประสานกับส่วนราชการอื่น ดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายหรือกฎในเรื่องนั้น ๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 ด้านการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม มีการตรวจสอบภายในของส่วนราชการตนเอง เพื่อปรับปรุงภารกิจให้เป็นไปโดยเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของสังคม หรือสอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามนโยบายหรือแผนปฏิบัติราชการ มีการทบทวนภารกิจ กฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับขององค์กรอย่างสม่ำเสมอ

2.6 ด้านการอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม มีการกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงาน จัดทำระบบสารสนเทศเพื่อรับฟังข้อร้องเรียนของประชาชน และมีการเปิดเผยข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง

2.7 ด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ดำเนินการให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจวัดได้จากความสะดวกในการขอรับบริการ ความไม่ยุ่งยากต่อการทำความเข้าใจ การให้บริการที่ถูกต้องและรวดเร็ว เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากร

3. ความคิดเห็นของกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระของกรรมการที่แสดงออก ซึ่งอาจถูกหรือไม่ก็ได้ อาจยอมรับหรือปฏิเสธเกี่ยวกับธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

4. คณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มาจากการเลือกตั้งโดยตำแหน่งจากประชาชนในหมู่บ้าน และกลุ่มบุคคลที่ได้มาจากการเลือกจากกำนันผู้ใหญ่บ้านหรือประชาชนไว้วางใจ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์กลางของชุมชนในการประสานงาน เสนอความคิดเห็นปัญหาตลอดจนบริหารงานภายในชุมชนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหมู่บ้านในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง กรรมการหมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 8 หมู่บ้าน

5. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เสนอในการกำหนดแนวทางการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง ให้เป็นไปด้วยหลักธรรมาภิบาลต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY